

[Ole Donner]

Er CD virkelig tilfreds med, at nogle af de her forslag giver en lang række fordele til kollektiv trafik på privatbilismens bekostning?

Er CD virkelig tilfreds med, at lønmodtagere brandskattes ved anvendelse af biler til privat kørsel?

Er CD virkelig så tilfredse, at de løber fra alle deres løfter til boligejere og til bilejere bare for at få lov til at køre med 4 ministerbiler, der ikke bliver beskattet?

Det vil jeg gerne høre fru Bente Juncker om, og så vil jeg gerne spørge, om fru Bente Juncker kan fortælle mig, når skatteministeren ikke vil, hvordan det forholder sig med disse ministre, om de skal have samme forhold som andre, der tjener tilsvarende.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Nu er det jo meningen med en debat, at man også skal lytte efter, og faktisk har Venstre meget klart tilkendegivet en vilje til at indgå et forlig om skatterne. Det har vi sagt meget, meget præcist.

Men det er vel sådan, at man har lov til at udtrykke kritik stadig væk, selv om vi har en ny regering. Og vores kritik går altså ud på, at vi er meget betænkelige ved bruttoskatten, og at vi er meget betænkelige ved den store belastning af erhvervslivet, som utvivlsomt sker. Selv regeringen indrømmer det i deres papirer. Og vi er meget betænkelige ved, at der gøres forskel på skattemæssig behandling af ejerboliger kontra lejeboliger, hvis man tager to familier, der tjener det samme, men bor henholdsvis i en lejebolig og ejerbolig. Det er vi meget, meget betænkelige ved, og vi havde egentlig indtryk af, at CD var lige så betænkelig som vi på netop de punkter.

Derfor ønsker vi naturligvis at lave et bredt forlig, men vi vil da naturligvis være særdeles interesseret i at vide, om det overhovedet er nogen mulighed.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil godt starte med at gøre fru Kirsten Jacobsen ked af det. Vi har i CD's gruppe besluttet at have ekstratanken klar i den her periode, sådan at ingen af os løber tør for benzin, for faktisk er forslagene så gode, at det ville

være lidt uheldigt, hvis de faldt på grund af det.

Til hr. Kirkegaard vil jeg sige, at det kan godt være, at den daværende regering havde til formål at holde Socialdemokraterne ude fra indflydelse. Jeg vil gøre opmærksom på, at det altid har været vores opfattelse, at Socialdemokraterne som landets største parti naturligvis skulle have indflydelse. Det arbejdede vi for, dengang VK-regeringen sad, og det arbejder vi for stadig væk, fordi det er rimeligt, at landets største parti er inddraget i de her ting. At de ikke skal have ret i alt, det er noget andet, men at de er med, det synes vi er udmærket.

Men den, der egentlig bragte mig herop, var fru Pernille Sams, som jeg gerne vil sige at jeg har utrolig stor respekt for, for der er ingen i dette Ting, der har kunnet svinge sig op til så mange flotte boligejervenlige bemærkninger som fru Pernille Sams. Det har jeg haft lejlighed til at diskutere og skrive med fru Pernille Sams om i Jyllands-Posten igennem årene, og det, der altid har undret mig, har været, at alle de store, flotte fanfarer fra fru Pernille Sams aldrig er blevet fulgt op af indflydelse på den politik, der blev ført af den daværende regering.

Men respekt for det personlige korstog og lidt sorg over, at indflydelsen har været væk.

Så vil jeg godt sige til fru Pernille Sams, at dér har vi altså dobbeltspillet igen. Nu gør man sig hellig, nu skal der være ligestilling mellem lejere og ejere, og det mener vi også der er i dette forslag. Men jeg husker det slagsmål, jeg havde med bl.a. daværende statsminister Poul Schlüter – jeg tror, det var i 1988 – da hr. Poul Schlüter sagde: Det skal være det samlede, der skal være i orden, det skal være sådan, at boligejernes økonomi ikke må blive forringet, nej, ikke i sammenligning med lejerne, nej, de skattelettelser, som lejerne var planlagt at skulle have på det tidspunkt, skulle bruges til at betale nedgangen i rentefradragsretten. Det kan jeg huske vi sloges ganske meget om. Så vi har altså igen et eksempel på, at nidkærheden med hensyn til behandlingen af boligejerne er blevet meget større hos fru Pernille Sams' partifæller i dag, end den var, dengang man selv havde regeringsmagten.

Til sidst et enkelt spørgsmål: Hvad er det egentlig, man vil? Jeg mener, man må tale mod bedre vidende – i betragtning af den plan, der